

nogen begrundet Dom herom; dersom Folk slutte sig sammen om at indbetale en halv eller en heel Million kontant for dermed at oprette en Bank, saa trænge vi til en Bank, saa kunne vi være rolige for, at det er en Artikel, som vi behøve Mere af. Jeg troer ikke, det er værd at besvære sig med et Skjøn over, om Omsetningen trænger til flere Banker eller ikke, men ganske roligt overlade det til Publikum, og forsaavidt det findes ønskeligt at oprette nye eller udvide de gamle, da at give de nye samme Ret som hidtil de gamle. Yvrigt har den høitærede Minister indbrømt, at Forslaget i finantstiel Henseende kun er en Bagatel, og jeg forstod ham saaledes, at han egentlig ikke modsatte sig det; derimod havde han mere imod Forslaget under Nr. 2 om Transport paa Anviisninger, og der blev anført af ham, at en Anviisning ikke er noget Cirkulationsmiddel, men det troer jeg dog virkelig, at vi Allesammen maae være enige om, at den er, skjøndt den naturligtvis ikke skal være et Cirkulationsmiddel, der løber saa længe omkring i Omsetningen som Buxer, Bankofedler og deslige, men et Cirkulationsmiddel er den, skjøndt noget indskrænket med Hensyn til Tid. Jeg vil anføre et Exempel herpaa, som jeg tilfældigvis hørte idag. Det jydste Jernbaneselskab, hvis største Kassererkontor er i Randers, behøver næsten ikke at faae Penge sendt fra Kjøbenhavn til de Udbetalinger, det har at gjøre, da det bestandig hver Dag holder aaben Bontil og udsteder Anviisninger paa Kjøbenhavn, som Alle og Enhver kunne forshne sig med. Naar nu en Mand paa Landet i Sylland sender Bud ind til sin Kjøbmand om en 100 Rdlrs. Anviisning paa Kjøbenhavn, gaaer denne hen i Jernbaneselskabet og faaer denne Anviisning, sender den til sin Ven paa Landet, som igjen sender den til sin Korrespondent i Kjøbenhavn eller til den, han skulder Penge, og denne igjen, naar han har Udbetalinger at gjøre samme Dag eller Dagen efter, giver denne Anviisning til den, der skal have 100 Rdl. hos ham, saa mener jeg dog, at dette Papir er et Cirkulationsmiddel. Hvad skeer nu? Man

skriver sit Navn og Ordet „betalt“ paa Anviisningen, og dermed sender man den af, fordi det ikke kan falde noget fornuftigt Menneffe ind at ville belemsre den med en Transport, som kræver Stempel. Naar jeg nu boer ude paa Landet, sender jeg altsaa en saadan Anviisning til Kjøbenhavn med den Risiko, at den kan gaae galt, at den kan komme i urette Hænder, saa at en Uvedkommende, da den er kwitteret, kan hæve Pengene. Vil man derfor undgaae det, som den ærede Minister netop selv anførte, at Anviisningen ikke skal blive et Svindelapir, saa lad os give den en Paategning, som giver den en Sikkerhed ikke alene for den, der affender den, men ogsaa for den, der tager den i Betaling, fordi han har et foregaaende Navn at holde sig til, dersom Banken ikke skulde betale Pengene; at dette giver en Sikkerhed, troer jeg ikke man vil være uenig om. Der opnaaes altsaa ved at følge Regjeringens Forslag om at skulle sætte Stempel paa Transporter, ikke Andet end at fortrædige den hele Omsetning, uden at det er til Skygge af Gavn for Statskassen; den faaer Ingenting ind, Papiret bliver blot gjort slettere og usikkerere, og det kan afftedkomme Skade for alle dem, der bruge det, naar man ikke sætter sit Navn paa det; der vil ikke komme en eneste Skilling ind i Kongens Kasse, antager jeg, selv om Loven byder, at Transporter skulle betale Stempelafgift. Jeg troer altsaa, at vi ganske trostigt i enhver Retning kunne følge Endringsforslaget, som jo gaaer ud paa at lade Anviisninger gaae uden Stempel paa Transporten. Hvor besynderligt, jeg gjentager det, skjøndt jeg har sagt det Samme engang tidligere, vilde det ikke see ud, om man kom med en Anviisning paa 100,000 Rdl., som strax skulde betales, og dersom der var flere, maaste 10 Navne paa den, da det er et stort Beløb, saa skulde hver af disse Navne betale 16 s. for hver 1000 Rdl., medens derimod en Buxel paa 100,000 Rdl., som løb enten paa avista, 7 Dages Sigt eller 14 Dage a Dato, ikke vilde koste mere end 1 Mk. Det er ganske vist, at Anviisningen er et Cirkulationsmiddel